

Lelki vezetők – a győzelemért

Vezetői szolgálatom egyik megdöbbentő felfedezése volt az utábi években, miszerint a kálvária bíztatói álszéken, valamint konferenciákon és képviselőgyűléseken a felszólaló résztvevők nagy többsége egy, a politikai kálvária elszájtott modellt követ. A hozzájárulások pontos megfigyelése még arra is lehetőséget ad, hogy nyomon követhessük a politikai kálvária felkapott témáit, vagy akár az illető kálvária pártállását is. Valóban így kell ennek lennie? Sámuel idejében azt kiáltották a népi képviselők, hogy "Ézrálassz nekünk királyt, aki töljen felettünk, mint minden népi szokás" (1Sám 8:5). A szöveg szeszfeleggésből kitűnik, hogy nem ez lett volna Isten idejű terve néppel kapcsolatban.

Meg vagyok

győződve arról, hogy akik részt kívánnak venni Isten mai néppel vezetőségében - akár helyi gyülekezeti, akár egyetemes szinten -, vagy hozzájárulni szeretnének szolgálati, az adott keretek között, és tanácsolni akarják a vezetőket, sokkal többet kellene olvasniuk a Bibliájukat, mint amennyit a televíziós politikai műsorai előtt látnak. Nem kétséges, hogy minél több időt töltünk valamivel, annál inkább ártja gondolkodásunkat, és sokszor képtelenek vagyunk függetlenül magunkat a világi gondolkodásról, amikor pedig éppen erre lenne szükségünk.

Meg tudjuk-e

fogalmazni azokat az alapvető kálvária népségeket, amelyek a világi vezetőség és Isten néppel vezetése között vannak? Vagy úgy is kérdezhetem: Van-e egyáltalán kálvária népség a vezetőség körében Isten népe, és bármely más szervezet között?

A mindennapi

életben a vezetőkkel szemben - többek között - az alábbi hátrányok elvárásait támasztjuk:

- Sugározzon

erőt: Legyen a fellépése megnyerő, az emberek vállalkozással legyenek iránta, ragadja magával a követőket.

- Tudja,

hogyan akar: Legyen magabiztos, és világosan vezesse elő, honnan-hova tartunk a keze alatt; jelenleg meg a cél, és fogalmazza meg a stratégiát.

- Harcoljon

értünk, vezettek: Legyen bátor, álljon ki a rablók mellett, bármilyen társaságban; tudják, hogy báthatnak benne, mert nem fogja elárulni őket.

Nemzetünk nagy

hősei - mint Kossuth Lajos, II. Rákóczi Ferenc, Bocskai István, vagy a többiek - egy ilyen célt jelentenek meg nekünk. (Nem felejtjük azonban el, hogy a szemelyi körből alkotott népi ideális egy bizonyos történelmi szeszfeleggésben, kálvária népségben azért, mert azok a célok, amelyekért harcoltak, sajnos mind elbuktak.)

Isten népeinek

nagy vezetői ebből a szempontból zavarba hoznak bennünket. A kritikus pillanatokban, amikor ki kell derílnie, hogy mennyiben felelnek meg a vezetői elvárásoknak, nem az emberi elvárások szerint cselekedtek. Igaz volt ez Mózesre, Jászuóra, Dávidra és másokra is.

A Jásfajt

királyi székletét (2Kronika 20.) nagyszerű példát mutat erre. A tételéből kiderül, hogy a fent említett elvárásoknak maga Isten felel meg, mint vezető. A Isten vezetőnek, Jásfajtnak, viszont egy másfajta szerepe volt a nép előtt. Jaházielen a prófétán keresztül az Úr. Nem a vezető bántorító előszó. Ki a keresztény vezető? Mi a dolga Isten népe előtt? Milyen eszközökkel teljesíti a megbízatását?

Jásfajt egyike

volt Jéda kegyes királyainak. A kronika azt jegyzi fel róla, hogy kereste Istent és az ő parancsolataiban járt:

- kiirtotta

a bálványimádást,

- tanításokat

kérelmét ki Jéda minden városába,

- adásokat

hoztak neki a filiszteusok és az arabok,

- nagy

épekezései voltak,

- ő

maga is utazott a nép között és megtörtette őket az Úrhoz,

- igazságos

bárákat állított városokba, akik nem voltak személynézők, és ajándék nélkül a népek.

Sajátján nem állította Jásfajt és Jéda sikereinek, Ágy az ammonitikon és a moabitikon keresztül a talmadást intőzett ellenük. Ebben a tételben találunk néhány fontos alapelemet a sikeres keresztény vezetők számára. Jásfajt a problémára látta az Urat kezdte keresni, és erre hívta a népet is.

1. A bevezetőben említettem, miszerint az egyik elvárás a vezetőtől, hogy sugározzon erőt. Jászfajt nyilvánosan Isten eljárt az azt mondta: "Nincsen mibennünk erő" - nem egy biztatás felépítés - gondolhatnánk. Azonban ebben az imádságban van egy fontos hitvallás is: "Uram, őseink Istene! Te vagy Isten a mennyben, aki uralkodsz a népek minden királyoságán! A te kezében van az erő és a hatalom, és senki sem állhat meg veled szemben" (2Kor 20:6).

A vezető mutassa be az erő forrását; tegyen hitelesen bizonyosságot Isten hatalmáról, látszan fel úgy, mint aki a világegyetem korlátlan Urának a szolgálatában áll. Látszan fel úgy, mint aki tudja, csak azt az erőt képes sugározni, amit képes volt befogadni.

"Nem a képességeid tesznek eredményessé - ha meg is néveled őket -, hanem az, amit az Úr tesz érted. Sokkal kevésbé bízunk abban, amit az ember tud tenni, és sokkal inkább abban, amit Isten tehet minden hávó lélekért! Az Úr szeretné, ha hittel hozzá fordulnál. Szeretné, ha nagyszerű dolgokat vértnevel tőle." (KP, 96. old.)

"Látszan nincs tehetetlenebb, de valóságban legyőzhetetlenebb annál a léleknek, aki semmiséget érezve teljesen Istenre hagyatkozik." (PK, 111. old.)

Ez szavak tehetetlent a felépítésről. Isten népeinek vezetői valóságban erőt sugároznak, de ez az erő Forrásától származik, és ők csak közvetítik. Felépítésével nem saját ambíciókat kell megjeleníteniük, hanem azt a meggyőződésüket, hogy Uruk kezében tartja a letételeket és a rejtett bázisok letételeit is.

Á

2. Másodsor azt említettem, hogy a vezetőtől elvárjuk, tudja, mit akar. Jelen-tse meg, hogy honnan, hova tartunk, mi a stratégiánk. Jászfajt ebben a nyilvános imádságban a nép előtt azt mondja: "Istenünk, Átald meg őket! Mert nincs erőnk ezzel a nagy tálmeleggel szemben, amely ellenünk támad. Nem tudjuk, mit tegyünk, csak rád tekintünk" (2Kor 20:12). Szeretnénk egy ilyen vezetőt, aki odaáll, és azt mondja: nem tudom, mit tegyek?

Sokszor a saját megoldásaink takarják el előttünk Isten megoldásait. Az ember hajlamos arra, hogy csak a saját megoldásainak végén kezdjen el foglalkozni Isten

megoldásival. Mikor leszünk olyan helyzetben, hogy azt mondjuk, amit Jászfajt mondott? "Csak rád tekintünk." Urunk, nem tudjuk, mit tegyünk, csak a Te vezetessedre és tanácsodra várunk!

Isten népe

teremtésnek azt igazolja, hogy csak az ilyen pillanatokban tudott Isten hatalmas dolgokat cselekedni. Gondoljunk Jézus tanítványaira! Azt látjuk, hogy abban a tudatban álltak: "Nem tudjuk a megoldást, csak a Jézusnak is be kellene látnia. Ha megkapnánk a megfelelő lehetőséget, akkor kiderítené." Ma is vannak olyan vezetők vagy bizottsági tagok (vagy éppen olyanok, akik azok szeretnének lenni), akik úgy gondolják, hogy tudják (tudnák) a megoldást. Időnként találkozik ilyen megjegyzésekkel: "Mert nem bízunk meg bennünket laikusokat, majd mi tudnánk mit és hogyan kell csinálni." Vagy: "Mert mindig olyanokat választanak, akik képtelenek megvalósítani." (Benne van: Bezzeg, ha engem választanának...) Az ilyen lelkiélet előttünk állt. Előttünk állt utána a tanítványok rajtakapottak arra, hogy tehetetlenek állnunkban. Szükségünk van egymásra, de képtelenek vagyunk, mint amit Jászfajt mondott: "Nem tudjuk, mit tegyünk, csak terejed népe a szemeink." Először kétségekbe vagyunk-e esve napról napra, amikor elindulunk?

Jézus

minden munkája naponta kénytelenül áll a Istenhez a Lelkek keresztségét. A keresztség munkások gyűljenek össze csoportokban; kérjenek segítséget és menneket bízzunk a helyes tervezésre és kivitelezésre egyaránt. Kérjük Isten azt kérjük Istentől, hogy kiválasztott kénytelenül áll a lelki munka mezejében a Lelkek csodálatos keresztségében. A Lelkek megnyilvánulás ereje Isten munkásai előttében oly hatalmasan állomogató az igazság hirdetését, ahogy azt a világon minden tisztelete és dicsősége egyáltalán vége sem adhatja meg." (AT, 34. old.)

Ennyit a stratégiai tervezésről. Isten igazi nagy lehetőségei ott kezdődnek, ahol a mi emberi terveink és lehetőségeink befejeződnek. A lelki vezető úgy tervez, hogy Isten lehetőségei előtt nyit szíves kapukat.

Á

3. Harmadszor azt mondtam, hogy a vezetőtől elvárjuk: harcoljon értünk.

Izrael azt mondta Sámuelnek: "Olyanok akarunk lenni, mint minden más nép: királyunk bűnösösködők felállításunk, ő vonuljon előttünk, és vezesse harcainkat" (1Sám 8:20). Jahiziel, az Ásr prófétája egy kénytelenül áll a zenezetet adott Ájt Jászfajtnak és a néphez: "Ezt mondja nektek az Ásr: Ne féljétek, és ne rettegjétek nagy

teremtéstől, mert nem a ti hibátok ez, hanem Istené. ...Nektek nem is kell majd harcolnotok, csak vesztétek állnotok és önzetek, hogyan szabadát meg benneteket az Ásr" (2Krn 20:15,

17). Vannak terhek, amelyeket magunkra kell vennünk, mint vezetők. De ne akarjunk Isten helyére állni! Ne is engedjük, hogy mások próbáljanak oda állítani.

Jézus volt

Jézus erőssége ebben a világi helyzetben; ma is Ő néphez erőssége. Ne a

fejedelmekben bázunk, Ős ne Őll-tünk embereket Isten helyre! Nem szabad elfelejtenünk, hogy az ember esendő Ős tvedő. Isten, aki minden hatalom, a mi erősdőbistyánk. Minden veszélyben Őreznünk kell, hogy Őv a harc. Erőforrásai kimeríthetetlenek, Ős a lőtszlagos tehetetlenség a győzelmet mőg nagyobbí teszi." (PK, 127. old.)

Ezt tanulhatjuk a harcról. Amikor Őgy nevezzük, hogy "Isten Őgye", akkor engedjük is, hogy Isten Őgye legyen. Minden emberi beavatkozás kősléti, Ős főjaldmassí teszi Isten megoldásait.

Ő

4. Vőg Ől nőhőny sző a győzelemről. Ahogy tovább olvassuk a tőrtőnetet, egy nagyszerű győzelem tanő lehetünk. A legcsodálatosabb az, hogy egy kőlőnő eszkőzzel vő-vtő ki a győzelmet. Mi volt ez? Az imődat. ŐEkkor Jősfőit arccal a főldig hajolt, Ős Jőda meg Jeruzsőlem lakői mindnyőjjan leborultak az Őr sző-ne előt, Ős imődtő az Urat. A kehőti Ős kőrahi lővitő pedig főllőttak, Ős egyre hangosabban dicsőrtő az Urat, lőrel Istenőt. Kora reggel főlkeltek Ős kivonultak Tekőa pusztőjőba. Amikor kivonultak, előllt Jősfőit, Ős ezt mondta: Hallgassatok rőm, Jőda Ős Jeruzsőlem lakői! Higgyetek Istenetekben, az Őrban, Ős megmaradtok! Higgyetek prőfőtinak, Ős boldogultok! Miutőn tanőcsot tartott a nőppel, főllőttotta az Őr Őnekeseit, akik szent Őltőzetben dicsőrtő őt, Ős az arcvonal előt vonulva Őgy Őnekeltek: Adjatok hőjőit az Őrnak, mert Őrőkkő tart szeretete! Amikor elkezdtő az ujjongőst Ős a dicsőretet, az Őr lőzadőkat tőmasztott a Jődőra tőmadő ammőniak, mőőbiak Ős a Sző-r-hegyvidők lakői kőzőtt, Ős ezőrt veresőget szenvedtek" (2Krőn 20:18-22).

Az imődat alapja Istenbe, a prőfőti őzenetbe Ős az őgőretekbe vetett bizalom volt. A fegyverek pedig szintőn meglepőek voltak.

Milyen fegyvereket használjunk? Pől apostol Kol 3:1-17-ben az őj őlet alapjait őrja le. A győztes őlet fegyvereit ezen versek alapjőin is ősszegezhetők abban az őt fogalomban, amelyek kifejezik keresztőny őletőnk cőljőit, Isten megdicső-tőst: imődat, kőzősső, tan-tvőnyső, szolgőlat, kőldető.

Ha magunkra tekintőnk, nehőz helyzetben vagyunk. Nagy dolgokat vőjünk - de mőjr tő rőgen vőjünk. Kőltanunk kell Istenhez! Urunk! Imődunk, bő-zunk Benned, bő-zunk prőfőti őgőretekben, Ős kőszek vagyunk felvenni a lelki fegyvereket. Engedjük, hogy mielőbb Őtőlhessőnk Jősafőtnak, Ős az őltala vezetett nőpnek a tapasztalatőit, hiszen sorsdőntő napokban Őlőnk. ŐZA remőnysőg hitvallőshőz szilőrdan ragaszkodjunk; mert hő őgőretet tett" (Zsid 10:23).

Â

Dr. Szilvısi Andrıs